

der dessutom föga af interesse, och så välment piécens tendens äfven må vara, är det hela tråkigt.

Bland de spelande vilja vi framhålla hr Callmén för den verve, han inlade i pseudo-fransmannens róle; mill Lillja var en täck och intagande »Antonia», och hr Pettersson är ganska muntrande som den dumma drängen »Johan». Äfven de öfriga spelande återgåfvo ganska jemnt och väl sina, allt utom tacksamma, röler, om äfven på ett par händer man skulle hafva velat gjort den anmärkningen, att litet bättre inläsning af rölen säkert ej skadat.

Till sist gafs Brisebarres och Marc Michels sprittande qvicka komedi »En bengalisk tiger», i hvilken debuterade en ung man hr Kihlblad, som med framgång lärer i flera sällskapskretsar uppträdt i komiska röler. Hos den del af publiken, som ännu har i minne, hur denna róle utförts af en framstående artist, tillhörande vår Kongl. scen, kunde hr K:s uppfattning och återgifvande af densamma måhända ej vinna full anklang. Hr K:s anlag tyckas mera tillhöra en annan komisk genre, den lägre, burleska, för hvilken hans apparition också väl lämpar sig. Publiken, som tycktes vara mycket gynnsamt stämd för debutanten, inropade denne efter spektaklets slut.

»Den bengaliska tigern» spelades af hr Callmén med lofvärd mätta, och fru de Wahl var en behaglig och liflig kammarjungfru.

Resande. En ansedd tysk litteratör, friherre *O. G. von Lütgendorff-Leinburg* gästar för närvarande hufvudstaden och lärer från åtskilliga af våra mera framstående artister inom bildande konst hafva erhållit löfte om benägen medverkan i och för illustrationer till trenne af honom afsedda och redan förberedda öfverflyttningar till tyska språket af den väldiga forn-nordiska *Njalsagan* samt af Runebergs *Kung Fjalar* och *Oehlenschlägers Helge*. Sin befogenhet till ett litterärt företag af en sådan omfattning och af så grannlaga art har frih. v. L. ådagalagt i sin berömligt kända tyska öfversättning af *Frithiofs Saga*, hvilken utgått i sex upplagor, medan den sjunde nu är under utgifning. Sin kärlek för Sveriges litteratur har frih. v. L. gifvit ett ytterligare prof på i en svensk anthologi och litteratur-historia, af hvilken 3:e bandet, omfattande den göthiska skolan, lemnat pressen. Besjälad af en lågande tillgifvenhet för Sverige samt för hvad utmärkt som alstrats af svensk tanke och svensk ingifvelse, skall han, såsom öfverflyttare deraf till ett med oss så nära befreundadt kulturfolk, som det tyska, derigenom leda en ny käll-åder in i sitt eget lands ymniga litteratur på samma gång han vidgar området för det af gammalt aktade svenska namnet.

Frih. v. Leinburg lärer i dag haft företräde hos H. M. Konungen.

Ett guldbröllopp firades i Wexiö den 23 d:s. Före kronofogden, R. W. O., *Anders Wettermark*

Skarlakansfeber har utbrutit i Oscarshamn och vinner allt större utbredning. Till och med den 19 d:s hade 65 personer insjuknat, deraf 6 aflidit. Af de insjuknade har det öfvervägande antalet, 36, utgjorts af barn under 5 år; återstoden, med undantag af ett par fall, har varit barn mellan 5 och 10 år. Sjukdomen har på sista tiden antagit en svårare karakter.

Arbetare-utvandringen till England. I »G.-P.» läses: Hvad som var att förutse, då de svenska machinarbetarna i somras begäfv sig till Newcastles verkstäder, dertill lockade af den höga dagspenning, som utlofvades dem derstädes, har nu inträffat, i det nämnda arbetare redan börjat återvända till fäderneslandet, och detta tyvärr i högst utblottadt tillstånd. Med »Hugin» anlände sålunda natten till i onsdags några och tjugo arbetare, och beskrifningen öfver de lidanden, de utsått genom misshandel af de engelska arbetarna, hvilka nu sedan »striken» är slut återgått till sina förra arbetsgifvare, är af särdeles upprörande beskaffenhet. Icke nog med att de på gatorna varit utsatta för förföljelser och misshandel af de uppretade engelsmännen, utan äfven på sjellva verkstäderna hafva svenskarne och andra utländska arbetare varit utsatta för handgripligheter, ja, till och med varit i lifsfara. Den polisstyrka, som lemnats för att skydda de utländska arbetarna, har varit allt för ringa för att kunna uträtta något; och hafva därför de respektive ländernas konsulter måst gripa in samt hafva inlemnat protest öfver arbetsgifvarnas beteende i denna sak. De nu hit återvända arbetarna hafva icke ens kunnat betala passagen å ångbåten, utan en del har fått medfölja för half betalning och en del helt och hållet fritt. Deras hemmavarande hustrur och barn uppgifvas icke hafva erhållit den ringaste hjälp ifrån dem under deras bortovaro och hafva sålunda varit utsatta för stor nöd. Med »Norway» afgingo dertill till Newcastle för några dagar sedan, 10 kvinnor med omkring 20 barn, hvilka hade sina män och fäder i nämnda stad. De engelska arbetsgifvarna skola emellertid hafva ordentligt betalt de utländska arbetarna i enlighet med gjordt aftal; men de höga lefnadskostnaderna och obekantskapen med förhållandena i Newcastle hade dock gjort att arbetarna ej kunnat aflägga något. Med nästa ångbåtslägenhet från Newcastle lära nu våra der ännu kvarvarande landsmän vara att återförvänta hit; tyvärr torde det dock ej vara så lätt för dem att i sitt fädernesland nu få förmånlig arbetsförtjenst, då vintern snart står för dörren och arbetena å verkstäderna sålunda inskränkas.

Sophie Brahes graf. Kyrkoherden Bring i Torrlösa har till »Sydsv. Dagbl.» insänt följande genmäle rörande beskyllningarna i danska tidskriften »For Romantik og Historie», om den vandalism, som skulle blifvit föröfvad på nämnda grafvård. »Till en början må det tillåtas mig att anföra följande angående orsakerna till och förberedelserna för det nämnda kapellet nedtagande. Thottska grafkapellet, beläget på Torrlösa gamla kyrkogård, var, före den gamla kyrkans nedrivande, förenadt med denna i en byggnad. Redan 1723 befann det sig i det skick, att detsamma betraktades såsom förfallet, enligt K. M:s resolution, gifven den 23 December samma år (intagen i den större samlingen af förordningar, som förklara Kyrkolagen, pag. 218). Under framl. protsten Kroks tjenstetid påtänktes åtskilliga gånger kapellet nedtagande. Vid undertecknads tillträde till Torrlösa pastorat förständigade biskop J. H. Thomander vid biskops-visitation den 8 Juni 1862 pastor, att, beträffande kapellet nedtagande eller iständ-

sa nedlades de flesta uti uppkastad graf. Det synes das kvarlevor hvilat lagnare gamla grafstället, der hunda en lång rad af år haft öppet desamma. Att den »fina, vackert tillhörig Sophie Brahe, såsom »nu utan tvifvel är förvandlad varit öppnad», är åtminstone kistan, såsom förut är nämnt, ankomst till Torrlösa varit till vara något ganska vanligt till och med när de »hafva sinnrikt och poetiskt», efter ligen må anmärkas, att en gammal prestfamilj, hvilken pellets öfverbyggnad och so uppgift af undertecknad skiljer i det stället långt innan d stades blifvit på min bekant sakristian af den nya kyrkan äfvenledes i förut nämnda minnesföreningens Tidskrift, polen icke voro af något angår den af hr Holst näm påbegynta förstörelseverket dermed menas, om icke på gården. Denna kommer att tillfället står öppet, om mare kändedom om den lä, läget. Alla de här förekom undertecknad, om så önskar Marieholm och Torrlösa d Bring, kyrkoherde.»

Dödsfall. Roderich M. sidenten för geografiska nyligen derstädes.

Uppgift rörande sjuk under veckan från och med lördagen den 21 Okt. **Sjukligheten ringa.** Af smittkoppor hafva 10

anmälda.

1:o Inom enskild pral

Mest gängse i följande

rheer, halsinflammationer

Spridda fall: rheumatism

feber, maginflammation, ne

lakansfeber, ögoninflammat

njurinflammation, gulset o

2:o Å hufvudstadens sj

K. Serafimerordens-laz

Okt. 214, hvaraf 111 p

sjuka; inkomna under v

nervfebrar, katarrher, nju

enkel gastrisk feber.

K. Allm. Garnisonssj

119, hvaraf 51 på afdeln

komna under veckan: ne

af smittkoppor och strupi

Sjukhuset vid Sandber

talet s. d. 166, hvaraf 12

under veckan: nervfebra

inflammationer.

Provisoriska sjukhuset

s. d. 64, hvaraf 49 invär

veckan: nervfebrar, lung

rhé, katarrh och gulset.

Allmänna Barnhuset: u

rheer, katarrher och fall o

politiklinik: diarrhéer, ög

och fall af ros.

Svarott af Omandelgatan
Jesudovkan 1871